

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 228-41
Телефон Друкарні 228-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.000.
"Банку Чеських Легіон.
Прага "Діло".
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) 3.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 "
Піврічно 30.00 "
Річно 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-КИ "ДІЛО" В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Ідеї у порозумінні з Гітлером приготувлює

МІЖНАРОДНЕ ПОРОЗУМІННЯ ПРО ОХОРОНУ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ПЕРЕД ЛЕ-
ТУНСЬКИМИ БОМБАМИ?

Сензацію викликав учорашній виступ мін.
вн. у палаті громад заповів, що висту-
пав з ініціативою міжнародного порозумін-
ня, що малоб на меті охоронити цивільне на-
селення перед бомбардуванням з літаків. Най-
цікавіший зворот в ідеології промови був такий:
"Я переконаний, що в цій справі можемо ра-
хувати на підтримку і симпатії Гітлера. Німеч-
чина — це не лише велика держава, але потенці-
ально може й найбільша військова сила в Ев-

ропі. Німеччина лежить у середині Європи, то-
му для неї не менше важке як і для Англії, щоб
у майбутньому летунство не загрожувало ци-
вільному населенню".

З цієї заяви виростає, що у справі згадано-
го порозуміння між Англією та Німеччиною
відбулися розмови. Від їх мабуть льорд Галі-
факс, відомий. Ллойд і анб. Гендерсон, якого
саме тепер візвали до Лондону.

— о —

6. лютого год. 12 у Великому Театрі

Святочна Академія в 20-ліття проголошення Самостійности України.

Білету раніше в книгарні "Н. Т. Ш." Ринок 10.

Америка не ангажується проти антибольшевицького бльоку.

На засіданні комісії палати послів Злуче-
них Держав адмірал Лігі, відповідаючи на за-
пити ствердив, що
американське міністерство маринарки
не має ніяких планів співпраці з інши-
ми державами на випадок війни.
"Американські кораблі вислано до Сінгапу-

ру, щоб вони взяли участь в отворенні тамош-
ньої морської бази;

Америка не плянує ніякої агресивної
акції на спілку з Англією.

Протикомуністичний бльоку Японії, Німеч-
чини й Італії зовсім не звернений проти Аме-
рики.

Програма еспанського національного уряду.

"Радіо Національ" подає звіт з першого
засідання нового еспанського національного
уряду.

Ген. Франко зажадав, щоб міністри внутр.
спра, промислу, рільництва і праці почали
робити над кодексом праці. Рада міністрів буде
засідати кожної середи на засідання.

Нині оголосить новий уряд відозву, в якій
проголосить армію та намітить свої ближчі
цільові, а саме: зорганізувати державу на
демократичних засадах, ввести нове пресо-
ве законодавство, що забезпечувало би свободу
думки і слова; опрацювати новий організацій-
ний статут для міст. Закордонна політика на-
ціональної Еспанії буде це політика мира, гід-
на великого народу, який своїми героїчними

змаганнями здобув пошану інших народів. Е-
спанія не забуде тих усіх, що у важкій бороть-
бі проти комунізму помогли їй; зокрема закрі-
пить вона взаємини з народами Південної Аме-
рики.

Еспанський уряд зревідуює закони, звернені
проти церкви та відіскиє вивезені за кордон
багатства.

РОЗМІЩЕННЯ ЕСПАНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬ-
НИХ МІНІСТЕРСТВ.

Осідком нового еспанського уряду буде
Бургос, де примістяться міністерства: оборони,
внутрішніх справ і закордонних справ. Міні-
стерство освіти буде у Віторії, рільництва і
справедливості — у Сан Севастіані, решта у
Валладоліді.

Скандинавія приготувлюється до оборони.

Норвеські військово-морські знавці ствер-
джують, що тонаж норвеської військової флотії та
її боєздатність не є задовільні. Необхідно як-
найшвидше почати будову 4-ох великих пан-
церників, з яких кожний коштуватиме понад
1 000 000 корон.

Рівночасно стало актуальним питання спів-

праці норвеської маринарки зі шведською. Ця
остання видигнула перед кількома роками
проект у тому напрямі, але тоді його відкине-
но. Тепер норвеські урядові кола хотіли би
здійснити шведський проект. В обличчі боль-
шевицької загрози питання військового бльо-
ку скандинавських держав актуалізується.

Єгипетський король розв'язав парламент.

1 години перед заповідженим засіданням
єгипетського парламенту появився король-
ський декрет про розв'язання парламенту. До
1-го місяця відбудуться вибори, 12. квітня збе-
реться новий парламент.

ВАФДИСТИ ОБУРЕНІ.

Ця подія викликала чимале обурення у пар-
ламенті, яка уладнила довгу демонстрацію пе-
ред будинком парламенту та в річках ділячи-
ся Кайро.

ЄГИПЕТ ВВОДИТЬ ОБОВ'ЯЗКОВУ ВІЙСЬКО-
ВУ СЛУЖБУ?

Єгипетське міністерство війни опрацьовує
законопроект про загальний обов'язок військо-

вої служби, що тривала би 3 роки: опісля вояки
переходили б на 9 років до резерву. Єгипет-
ська армія дістала б 53.000 рекрутів.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ІДЕ ДО ІНДІЇ?

У Лондоні говорять, що король Юрій VI
виїде до Делі, щоб коронуватись на цесаря
Індії.

Чи знаєте Ви, кілько є неписьмених у Ва-
шій громаді? Чи Ви особисто причинилися
до того, щоб вони стали письменні та свідомі?
В допомогу стане Вам книжечка-букар із чи-
танкою "ДО СОНЦЯ", що її видала "Просвіта"
в ціні 50 сот. за примірник. Придбайте собі її
швидко! УЧІТЬ НЕПИСЬМЕННИХ!

"Ревія однозгідних поглядів..."

Львів, 3. лютого 1938.

Кілька днів тому зареєстрували ми в огля-
ді преси розумну передову статтю "Веку Ново-
го" (автор "н", — один із чільних львівських
журналістів), в якій читали ми, що один із вар-
шавських українців уладив в одному місті
Східної Галичини дискусійні збори "з участю
нотаблів тамошнього польського громадян-
ства". Можна (писав автор) з поглядами того
політика годиться або ні, але це саме річ дис-
кусії протиставляти його аргументам аргумен-
ти власні. "Тимчасом дискусія взагалі не від-
булася. Аргументів реферату, що мотивували
означене становище Польщі до української
проблеми, присутні не заважали. Зате відпо-
віддю був вибух пристрасних гасел та пустих
віселих вигуків, було "нищення" противника
грудом агітаційних фраз, зачерпнених з добре
званої ендецької літератури, криком, що по-
жирвав брак віри у власні сили". І у висновку
автор дійшов до переконання, що у польському
громадянстві "у зударі поглядів перемагає си-
ла голосу та демагогія".

Цілу історію розкриває тернопільський
"Глос Польскі". Показується, що цей дискусій-
ний вечір відбувся в Тернополі, референтом
був ред. В. Бончковський з Варшави. Але на-
скільки інакше, як "Век Нови", освітає ту са-
му справу "Глос Польскі"! Дискусія над рефе-
ратом це була — згідно з висловом "Глосу П." —
"ревія однозгідних поглядів усіх станів на
внутрішньо-політичну ситуацію у Східній Га-
личині". Як ці погляди виглядали мериторично,
про це можна трохи догадатись з 4-ох тез, що
немов творили стрижень опонентських висловів:
ясно, що "Глос Польскі" страшенно ними чва-
ниться, друкуючи деякі з них товстим друком.
Передовсім опоненти рішуче висловились про-
ти концепції української держави над Дніпром,
висуваючи такі аргументи, як те, що "українці
як нарід не відчували досі потреби стати дер-
жавою; виказали це нагайдно рр. 1919/20". Яке
зворушливе знання історії Сходу Європи: ро-
ки 1917/18, себто всі 4 Універсали Ц. Ради, аза-
галі не існували, так само канула в безвісті
вся історична козаччина й Гетьманщина, вся
помазепинська політична еміграція, весь рух,
зв'язаний з Кирило-Методієвським Брацтвом,
причини участі українців у російській револю-
ційній боротьбі (декабристи), часи між 1905—
1914, історія української революції, історія у-
країнського повстанчого руху, історія україн-
ської політичної еміграції після воєнної ката-
строфи, врешті історія ланцюгу совітських не-
вдач на Україні! Все це такі дрібнички, що тер-
нопільські історичні спецї не потребують мо-
рочити собі ними голову. Вони підходять до
проблеми української державности, як до "під-
приємства", "якого поплатніть дуже пробле-
матично".

Друга точка, довкола якої обертались ви-
води тих опонентів, це ствердження "повної
невдачі дотеперішньої нормалізаційної політи-
ки". Ми теж П давно вже стверджували, тільки
між нами та маленька різниця, що бачимо П в
незміненій польській національній політиці апє-
ред 1935. р. і після нього, а тернопільські по-
гляди — у неохоті українців дати себе зліквіду-
вати. Цей їхній апетит, слідний у третій разі,
як стверджує, що "єдина слушна метода —
це спокійна, солідно плянована боротьба з у-
країнством, що П веде ціле громадянство під
проводом Секретаріату Порозуміння Польсь-
ких Суспільних Організацій". Сама ця теза та
ще й розсавлована П в "Глосі Польскім", ор-
гані Секретаріату Порозуміння в тернопіль-

тькому воевідстві, настільки пікантний факт, що чейже недавно читали ми в офіційному комунікаті Секретаріату, що Секретаріат приїхав за українством не тільки право національно-культурного розвитку, але й суперництва з польською культурою. Якже так — з одного боку культурне суперництво, з другого „солідно планована боротьба“ з самим українством, як таким? Ясна річ, що досі не було ніякого „суперництва“, а була боротьба, при чому в цій боротьбі Секретаріат Порозуміння користується моральною підтримкою високих достойників та активною підтримкою всього державно-адміністративного апарату з відповідною психологічною реакцією по обох сторонах. Але як не лаяти, щоб власний орган дезавував формальні й офіційні декларації власної верхівки?

Остання теза, що П боронили тернопільські слухачі відкрито п. Бончковського, звернена вже безпосередньо проти всіх тих поляків, які не думають категоріями їх тернопільських асміків, не хотять їхнім поглядом користися та мають відвагу свої погляди пропагувати й боронити. Тернопільські поляки випрошують собі взагалі творити всякі „теоретичні осередки думки, які не спіраються на дійсні відносини у терені“. Маємо враження, що ті думки, що їх пропагує „Бюлетень“, „Політика“, чи хочби така стаття, як згадана на вступі передовиця „Веку“, спіраються саме на знаменитому знанні галицьких польських відносин і настроїв, — бо інакше ані тих органів преси, ані таких статей взагалі не треба було!

Прочитавши такий коротенький зміст „ревії“ однозгідних поглядів, можемо уявити собі, як виглядала атмосфера на тому дискусійному відкритті. Знаючи психіку і ментальність східно-галицьких сусідів, можемо уявити собі їх настрої, з яким вони йшли і стрівожені бігли на той відкрит, мобілізовані сторожкими оборонцями чистоти „народової“ думки на тернопільському терені. Приїхав, мовляв, якийсь достойник з Варшави, а Бог зна якими уповноваженнями, продавати Польщу й поляків русинам: треба показати йому, хто тут пан і що значить сила місцевого польського елементу! Не завидуємо прелегентові, який стає віч-у-віч з публікою, згорн засуґерованою одною павічною думкою, що П з тілом і душею запро-

дують. Не завидуємо прелегентові, без огляду на те, чи його погляди нам симпатичні, чи ні, коли ставимось у його становище: мати перед собою юрбу, яка не слухає того, що до неї говорять і який можна реґітувати бібачку і коран і найпатріотичніші польські вірші, та яка має згорн готову відповідь, що годиться не на терен політичної дискусії, тільки до зоологічного городу.

Політично найважніший для нас той висновок, що його зробив „Век Нови“: що ввесь отой крик польської гурра-патріотичної вулиці походить з браку віри у власні сили. Ми це вже не раз твердили: що в польському галицькому громадянстві існує той „комплекс нижчости“, який проявляється у безупинній нагірці на українство, як на „небезпеку для польщини“. Користуватись тільки силою супроти свого противника, надуживати цієї сили, штовхати вічно державу до боротьби з частиною своїх громадян, ангажувати у своїй боротьбі ввесь державний апарат і вічно кричати про небезпечу, про загрожені позиції, про український залив, — це доказ слабости. Бувають тільки виняткові випадки, коли репресії є виявом сили: репресії у перманенції (а нічого іншого не домагається „ІКП“ і все „ікацове“ польське громадянство) є виявом тільки слабости і браку віри у власні сили. Страх перед українською державністю за Збручем та одночасно повна невідомість небезпеки, що грозить від єдиної і неподільної більшовицької Росії — це трагічний плід того зерна, що його засіяла у польські думки і душі передвоєнна польська націонал-демократія зі своєю проросійською політичною концепцією.

Коли хтось думає і відчуває політичними категоріями зперед 25-ти літ, які не залишили на його світогляді найменших слідів, то це не значить, що він лише зупинився у своєму інтелектуальному розвитку та політичній зрілості: він завернувся назад на цілі століття. Тернопільські учасники „ревії“ однозгідних поглядів“ завернули до часів XVI і XVII століття. Коли польському прелегентові, польському державникові-патріотові, важко дискутувати з такими земляками, то що казати про нас, які вимагаємо, щоб з нами говорили мовою 30-их літ XX-го століття?!

Ік.

Чому ніхто не протиставиться Японії?

Італійсько-абісінська та японсько-китайська війна виявляють чимало схожости. Правда — Італія не завивала справи в бавовну й отверто виправдувала свій наїзд правом великої нації на експанзію, коли тимчасом Японія підкреслює, що вона не воює з китайським народом і не хоче його завоювати, лиш намагається охоронити Далекий Схід від комунізму. Цей дипломатичний підхід для Японії трохи вигіднішу позицію, але не змінює суті справи: в обох випадках сильна велика держава, використовуючи як претекст граничні конфлікти, йде на завоювання старої, але слабой та відсталой держави. Противники Японії визнають, що теперішня війна є лише одним звеном у послідовній японській імперіалістичній акції і що саме тому мають рацію існування санкцій, стосовані — на підставі пакту Ліги Націй — супроти нападника.

Коли йде про інтерес третіх держав, який — як відомо — є вирішним чинником у формуванні міжнародного права і т. зв. почуття справедливости, то великий, культурний і сяк-так загосподарований Китай куди більше заслуговував на опіку, як Абіссинія. В Абіссинії крім Італії була заінтересована лиш Англія і Франція; щойно в останнім часі звернула була увагу на той терен Японія. Навпаки Китай здавна був поділений на сфері інтересів майже всіх великих держав, що заангажували чималі капітали в китайських залізницях, копальнях, промислі, крім того безпосередньо володіли важними з торговельного погляду концесіями й колоніями. Та всетаки спільний інтерес кількох великих держав не довів до того, до чого підчас східноафриканської війни довів інтерес одної Великої Британії: до міжнародної акції в обороні нападеного.

Без сумніву, ніяка велика держава не була заінтересована до того ступня в Китаю, що Англія — в Абіссинії. Коли у висліді завоювання Абіссинії повстала безпосередня загроза для британського імперіального шляху, що лучить британську метрополію з її найбільшими заморськими частинами (Індією, Австралією,

Східною Африкою), то ліквідація незалежного Китаю може принести хіба економічні наслідки: Китай перестане служити промисловій й торговій „білих“ держав своїми сировинами і (що важніше) своїм ринком. Правда, японський імперіалізм загрожує також далекосхідним володінням Англії, Франції та Америки, але є це здебільша невеликі, або далеко висунені колонії. Зрештою, можна міркувати, що коли японська експанзія не заспокоїлась би на континенті, вона зпернулась би на море — проти європейських та американських колоній; навпаки, коли Японія заабсорбується заволодінням і загосподарюванням кількох сотнілітнього Китаю, вона не матиме потреби, а може навіть і змоги сягати по розмірно невеликі колонії.

Це мабуть причина, через яку міжнародна протияпонська акція не була необхідна. Та з

другого боку така акція тепер булаб неможливою. Протияпонська санкційна кампанія була дуже цікавим досвідом, дуже початковим для людей, що ще до того часу заховали були віру в Лігу Націй. Бритійська дипломатія майстерно склала протияпонський санкційний фронт та не мала змоги його удержати: для деяких держав господарські санкції були не багатоменшим тягарем, ніж для самої Італії; напр. найбільш успішної санкційної зброї, ембарго на нафту, годі було ужити, бо головний продуцент нафти — Америки — не був між членами Ліги. Остаточкою заломила санкційний фронт німецька загроза над Реном і катастрофальна програма абісінської армії.

Нині годі думати не лише про те, щоб у спільно перевести якунебудь санкційну акцію, але навіть, щоб П почати. Часи, коли 52 держави одноголосно ухвалили в Женеві санкції згідно з 16. параграфом лігового пакту, відійшли вже до історії, як золота доба Ліги, як безповоротно минулася. Можна було думати про спільну акцію, коли деякі держави були лише поза Лігою, але годі про це мріяти, коли деякі держави згуртовані проти Ліги. Постепенний розпад цієї організації довів до того, що на 7 великих держав світа лише 3 мають ще своїх представників у Женеві. Коли вважати під увагу, що з тих трьох останніх можливих один — а саме СССР — тримається Ліга лише з тактичних мотивів, як засобу міжнародної диверсії, то під цю пору Ліга зводиться до традиційної англо-французької *entente cordiale*. Цей подвійний женевський блок як проти себе потрібний протикомуністичний фронт, бо коли підчас східноафриканської війни ніякого позалігового об'єднання ще не було, нині одинкові Злучені Держави займають ще тяжку ізолювану позицію — прихильної невтручальності до Ліги.

Такий уклад великих держав не залишить без наслідку і на становище менших держав, які раніш охоче підпорядковувалися повелінням державного — хоч і не зовсім повного — об'єднання, але не думають ангажуватися в опортуністичній ідеологічній блоку. Не лише Польща скептично глядить на Лігу, але й т. зв. „неутральні держави“, що досі бачили в Лізі гарантію своєї незалежності й цілости, тепер швидко відмовилися від участі в обов'язковій санкційній трибуналі, що остаточно карає, перестав існувати.

Це так очевидно, що СССР, найбільш загрожений японською експанзією, навіть не пробував форсувати протияпонських санкцій. Ім'я, що колись так сильно був заангажований в обороні байдужої йому Абіссинії. Літальні об'єкти лише до скромного маневру, що мав би апробату Ліги совітській допомогі для Китаю та рівночасно ще більш загострити міжнародні відносини, але і це йому не повелося.

„Не протиставитися злу“ стало практично девізом Ліги, бо для неї кожний спротив, який зусилля приносить лише нову компромісію, нове потвердження безсилля. Протияпонська акція в рямах Ліги Націй неможлива, тому дві великі держави, найбільш заінтересовані на Далекому Сході, Англія й Америка, об'єднуються тепер до інтенсивних збройних та розвідкових своїх протияпонських операцій: Сингапур та Гавай. Коли і проти кого буде збройно вжита — це зловісне питання буде чини.

(121)

Хроніка Совітської України.

„ТАРАС БУЛЬБА“ НА ІНДЕКСІ.

Невідомі ніколи шляхи „генеральної ліній“ партії і круті бувають її віражі. Ще кілька місяців тому київська опера їздила на гостинний виступ до Москви і „яко“ цих гостинних вистав і був саме „Тарас Бульба“ Лисенка, трохи, але дуже добре зреставрований та в дуже добрий „етнографічно-національний“ постановці. Опера мала в Москві великий успіх, на одній з вистав був присутній сам „вождь“. Київська опера дістала навіть орден Леніна, оперові артисти також нагородили і навіть будинок у Києві спеціально для них. Оперу далі виставляли, відкрили нею сезон у Києві і раптом... розміркували в Москві, що аджеж цією виставою „Тараса Бульби“ кермував Андрій Хмеля, „визволитель“ народ у „український націоналізм“, отже стали пригадуватися до опери, справді, що „націоналістичне“ — і „Тараса Бульбу“ на індекс, а Косіорові належувало догану, що спровадив собі думку, коли під носом у нього так розперезуються „націоналісти“! Мабуть, безперечною кляксом у простір „Станіслав

Вісентівич“, слухачи при апараті цієї опери й забороняючи самому собі навіть жадати, як колись у Москві він дивився на цю оперу і присутності самого „вождя“.

СВЯТО НЕКРАСОВА НА СОВ. УКРАЇНІ.

Не треба думати, ніби то червона Москва ставиться негативно взагалі до культури української. Ось наприклад згадаймо таку річ: 60-ліття з дня смерті російського поета Некрасова і по всій Совітській Україні свята цей день, улаштовують вистави, концерти для дорослих і дітей! І мабуть кровю обмивають серце Затонського: та цей я перший раз в житті з українських підручників знаючу Некрасова, а тепер про Некрасова хадуть, і про мене і забули...

„ПОСТАВИТИ ВЕЛИКУ РОСІЙСКУ МОДУ НА НАЛЕЖНУ ВИСОЧІНЬ“.

Ні, мабуть не забули про Затонського й вивчають тепер, як за часів його „співачини“ (а якже дбай вір, яких західна держава занебдно російську мову по мовознавчому

их. Прага, запроваджені в дію вже як обов'язкові, але деякі вчителі російської мови, не досить вишколені, а з мало звертали на це увагу, траплялися й такі жахливі випадки, що вчителі ці самі не досить добре то знали російську мову!

ЧИ НЕ НОВИЙ ЗЕМЛЯЧОК?

І знову не треба думати, щоб у Москві було щось упередження до українства. Коли всюди в СРСР навчають про „молоді роки маршала“ й самого „легендарного Будьонного“, то мати його говорити — українською мовою (але якою жаканною!). А ми „Сюмка“ називає свою родину „хохлами“. Очевидно, мусять бути дуже задоволені з цього всі громадяни УССР.

У КИЄВІ БУДЕ МЕНШЕ НА ОДИН ПАМ'ЯТНИК.

Два роки тому в Москві помер комінформ і ренти Сергій Каменев, один з перших російських старшин, що свого часу взнали більшовицьку владу, зойк багато прислужився більшовицькій владі під час воєн у 1918—1921 рр. Отже, в Україні влаштовано найчорніший, Каменеву навіть поховали (тобто урни з його поро-

хом по спаленні у крематорії) під кремлівським муром, вищу військову школу в Києві (він був походженням з Києва) назвали його іменем, ухвалили збудувати в Києві йому пам'ятник, родині залишили пенсії, визначили їй персональну пенсію. Минули два роки і раптом (яка сила несподіванок справді трапляється в цьому СРСР!) виникло, ніби Каменев за свого життя брав участь у злові Тухачевського... Справедливість мусить бути поширена і на померлого. Позбавили військову школу імені Каменева, розібрали пам'ятник, що почали вже будувати, викопали урну з порошком Каменева з під кремлівського мурову. Не хочемо й думати про долю його родини.

ДЕ НАБИЛИ, А ДЕ СТРИЛИЛО.

Як доводилося вже згадувати, у Києві став виходити російською мовою орган ЦК КП(б)У „Советская Украина“. І ось у російській „Білоградській еміграційній газеті „Последнія Новости“, що виходить в Парижі, читаємо замітку, що „в Києві поновлено видавання місцевих урядових газет російською мовою“. А як згадує „Последнія Новости“, коли довідаються, що і в Харкові почав виходити російською мовою щоденник „Красное Знамя“! Л.

ських вкладок було всього 2.000 зол. впливу, бо справді членські вкладки дали за минулий рік 46.000 золотих; непорозуміння вийшли з того, що велику частину тих вкладок вкрито в Кружках.

Внесок Контрольної Комісії, щоб ухвалити абсолютною уступкою Головної Управи, З'їзд прийняв одностайно.

До слова прийшла Комісія-Матка, про що ми подали вже в останній хвилині у вчорашньому числі.

У порозумінні з делегатами передішлю проголосив одногосподару перерву.

ЗМІНА СТАТУТУ.

Після перерви зreferував зміну статуту дир. Лев Ясінчук. Цю зміну згідно з ухвалою попереднього Загального З'їзду запропонував окрема Статутна Комісія, у склад якої входили: д-р МIRON Коновалець, дир. Андрій Мудрик, дир. Лев Ясінчук і д-р Роман Кришталевський. Засадничі зміни зводяться до трьох справ. Проектodawці пропонують: 1) Створити тричленну платну дирекцію, як це є в інших установах, особливо економічних, щоб таким чином усунути діяльність централі; 2) обмежити число делегатів на Загальній З'їзді, бо при великому числі членів з'їзду буває занадто багатолюдним тілом; 3) вибирати Головну Управу на три роки, причому кожного року уступала би одна третина членів; це причинилося до тягlosti у праці Головної Управи.

Хоч могло видаватися, що дискусія над зміною статуту буде довга й гаряча, бож йшло тут про поважні зміни, то над сподіванням сталося інше. Велика кількість делегатів мала вже вироблену думку у тій справі з навіть доручення установ, які їх делегували, щоб не прийняти тієї зміни статуту, де мова про дирекцію. В тому напрямі підготувала загальну думку частина української преси, а вкінці спеціальну пропаганду в тому напрямі поведи делегати студентського Кружка РШ ім. Петра Могили, що випусти та розкинув на З'їзді летючку у тій справі.

На внесок д-ра Загайкевича дискусія відбулася окремо над тими трьома засадничими тезами зміни статуту. У висліді тієї дискусії З'їзд відкинув засадничо проєкт створення дирекції та проєкт обмеження представництва на Загальній З'їзді (ухвалено, що кожний Кружок може вислати і делегата та по одному від кожної початкої сотні членів, по 1-му делегатові від утримуваної школи, а філія одного делегата від себе) та прийняв зміну, що Головну Управу вибирається на три роки.

Після того д-р Загайкевич, що в заступстві дир. Коренця проводив далі З'їздом, подавав під голосування уступ статуту за уступом, як і відчитував та пояснював зміни дир. Ясінчук, а З'їзд голосуванням ухвалював.

Наприкінці дир. Ясінчук у зв'язку зі зміною статуту зголосив таку резолюцію:

„Загальний З'їзд доручає Головній Управі РШ поробити негайні заходи для зареєстрування зміни статуту Рідної Школи владі. Одночасно Загальний З'їзд Рідної Школи утворює Головну Управу поробити потрібні стилістичні, мовні чи формальні поправки в ухваленому проєкті зміни статуту для пристосування статуту до обов'язуючих законів.“

РЕЗОЛЮЦІЯ.

Голова Резолюційної Комісії проф. Зубрицький, відчитав цілу низку резолюцій, що охоплюють цілість наших шкільних справ та вимог і завдань у шкільній діяльності, що їх ставити перед нами сучасна хвилина.

ВНЕСКИ.

Д-р Петро Біланок поставив внесок, щоб при Головній Управі створити свого роду інститут, який працював би над поглибленням освіти нашого загалу у виховній діяльності.

На внесок д-ра Конча З'їзд ухвалив зняти з порядку дня заповіджені реферати

Переломові зміни

у пляні гри 41-ої Лютерії викликали велике зацікавлення серед усіх гравців

35.000 льосів менше!

Що другий льос виграє!

Нові вигри по 150.000 і 125.000 зол.

Більше вигр по 50.000, 25.000, 15.000 зол., тощо.

Хто не бажає переочити такої виняткової нагоди добути багатство, повинен якнайскоріше замовити льос 1-ої кляси у відомій зі щастя КОЛЕКТУРІ

„РУНО“ Равіч і Ска

Львів, пл. Марійська 4.

Загальний З'їзд Рідної Школи.

ДИСКУСІЯ.

У вчорашньому числі з технічних причин перервали ми звіт з дискусії, який сьогодні продовжуємо. У дальшій черзі забирали слово:

М-р Сілецький (Самбір): Всі Кружки РШ повинні бути самовистарчалні. Ті Кружки, що утримують школи, повинні бути звільнені від пересилання жертв до Львова. Бесідник піддає думку, щоб замість пропонованої Дирекції створити при Головній Управі рухливий організаційний відділ.

БУТРА МУЖЕСЬКІ І ЖІНОЧІ

окремий до продажу.
„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

Дир. Домбровський (Львів): Звіт Головної Управи повинен охопити економічний стан цієї Т-ва.

О. Хрещак (Хирівщина): Головна Управа повинна звернути особливу увагу на ті місцевості, що загрожені під національним оглядом; окрім того треба моральної та матеріальної підтримки, без того вони ледви чи дадуть собі раду. В дитячих садках треба конче лікарів.

П. Швеш (Жовківщина): Хоч сам селянин, але вважається на те, щоб зменшувати вкладки на селян; при всяких труднощах зі збірками на РШ треба посилити акцію добровільних пожертв.

П. Баранова (Львів) підкреслює велику національну виховання і уважає, що при Головній Управі треба створити окрему референтуру для доглядного виховання. Безробітні у нас, на думку бесідниці, перебіли тільки для доглядного виховання та фахово-педагогічного тому, що з таким знанням вони можуть вийти у нас працю.

П. Семчишин (Львів) підкреслює необхідність національного виховання та піддає думку, що в Рідній Школі треба усунути організаційні недомогання.

П. Бабик, селянин з Ланів, повіт Бібрка, радить конче зайнятися та щось зробити зі слабіми та нежиттєздатними Кружками. Теж радить посилити акцію добровільних пожертв на РШ.

П. Кметик (Яворів): Мусимо взятися до мовчазної праці, без зайвих балахоп, то напевно досягнемо великих успіхів.

ПРИВІТИ.

Після цього прийшли до слова делегати з Холмщини та Волині. Делегат з Холмщини відчитав цілу низку привітів від окремих сіл для Загального З'їзду РШ. Ті щирі й сердечні привіти зібрані вигадали широко-сердечними, довготривалими оплесками, а зокрема відповіли на них д-р Володимир Загайкевич прекрасною та зворушливою промовою, в якій передав сердечний привіт нашим братам з холмської землі. Цю промову д-ра Загайкевича зібрані переривали раз-раз грімкими оплесками, солідаризуючись зі словами привіту.

Делегат з Волині розказав про долю наших волинських братів та передав від них привіт Загальному З'їздові РШ, що З'їзд прийняв довго немовкаючими оплесками.

Крім того наспіли ще привіти від Т-ва „Відродження“ та Т-ва українських робітників „Сіска“.

ВИЯСНЕННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ.

На промові П. Кметика з Яворова закінчилася дискусія. Голова дир. Коренець у короткій промові відповів на деякі замітки, що їх зробили учасники дискусії. П. Лев Ясінчук дав подробиці вияснення та фактичні спростування. Особливо підкреслює спростування закиду, наче б член-

дає останні звістки з простору
форму приємну для зору
для вуха мелодію прозору...

ЗАКІНЧЕННЯ ЗІЗДУ

Після вичерпання порядку нарад прес-клуб, дир. Коренець подякував делегатів за участь у Зізді і закриття Зізд в год. 22-й. Делегати відповіли на закінчення національного тижня.

Треба замітити, що щогорічний Зізд РШ, в якому взяло участь 348 делегатів, не прахо-

вувати гостей, робив імпозантне враження. Дискусія була дуже поважна й річеза — знак, що сьогодні вже не одиниці, але загальне розуміння велику вагу рідноспільної діяльності і знає, що в ній можна добити справжній успіх тільки повною і плановою працею.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

З українського життя у Брні, ЧСР.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „ЄДНІСТЬ“.

Українське Т-во Самопомочі „Єдність“ відбуло дня 22-го січня н. р. свої річні загальні збори, які відкриває голова т-ва, п. Мирослав Сигиш, короткою промовою, присвяченою діяльностім роковинам Соборності та двадцятим — проголошення Самостійності Української Народної Республіки. Відмітивши всенародне, історичне значіння цих актів, голова т-ва запропонував ушанувати пам'ять героїв, що поклали за ідею української державності встоючи з місць та хвилюючою мовчазною...

Простуда?

НАШЕЛЬ, ХРИПКУ І КАТАР

атишують „зела“ проти бактерій, відомі як „Herbata PUNLMANA“ Тем і для дітей. Дітати можна в аптеках і дрогеріях в ціні 1.65 зол. за пачку.

Після того загальні збори, під проводом старої президії обраної акціями, приступили до ділової частини. Вислухуючи звіти з річної діяльності. Голова Т-ва подав у звіті що, Т-ро в минулому році 1) улаштувало жалібну академію в честь президента визвольника ЧСР, Т. Г. Масарика (спільно з „Українською Громадою“ і Студ. Т-вом) та показало вінок з українськими національними стілками на жартівник; 2) свято 1-го листопада; 3) кізка дитячих писателів; 4) кізка забав для дорослих, як чайний вечір, св. Миколайську вечірку, Щедрий вечір з ялинкою, українську плясову ляду з вікен-

довою хатою для дітей і дорослих для відпочинку та щоб оздоровити своїх членів і поглибити товариське життя. Крім того Т-ро наважало контакт з чехословацьким громадянством.

Скарбник п. Іван Фрунзей подав докладний звіт з грошової господарки. Товариство мало прибутків за 1937 р. 2,045.20 кч.; видатків 2,162.15 кч. Готівка Т-ва 829.45 кч. Зі звіту бібліотекаря, п. Василя Гануляка виявилось, що бібліотека Т-ва має всього-на-сього 48 книжок, з цього тільки 11 книжок випозичено до читання. З газет Т-во передплатує „Український Тиждень“, „Новий Час“, Український Само-стійник“.

Окремий звіт подав п. Ема Готібрндова за жіночу секцію, що відбула 20 сходів та брала активну участь у всіх більших імпрезах Т-ва. З важливіших праць Жіночої Секції слід відмітити: дитячу виставу „Зустріч весни“, св. Миколая для дітей, курс української мови для дітей та допоміжну діяльність.

Інж. Тиміш Краснокупський іменем Ревізійної Комісії подав дуже докладний звіт з ревізії та запропонував зборам висловити уступачній управі подяку та ухвалити абсолюторію, що збори акціями зробили.

Вкінці Збори вибрали нову управу у складі: голова — п. М. Сигерій заступник голови — В. Сабішнік, скарбник — п. П. Деленко, секретар — В. Кіза, члени управи: п. К. Ставоровський і п. Т. Мошук; їх заступники Дм. Костробій і Т. Богачик. До ревізійної комісії: голова М. Івашко, члени — інж. Т. Краснокупський та Я. Глодан; бібліотекар — В. Гануляк.

Л. В.—ий.

Що писало „Діло“ 50 років тому

Ч. 17. П'ятниця, 3. лютого (22. січня) 1888.

„МОЖЕ НАМ ПОЗАВИДУВАТИ І ВИСОКОКУЛЬТУРНИЙ НАРІД“

Ентузіастична стаття про загальні збори „Народної Ради“ свідчить про те, яке велике враження зробило на наше громадянство тому п'ядесяти літ створення політичної організації, що скупчувала усі національні сили.

„Такого захоплення — писало „Діло“ — такої солідарності й єдності в погляді на найважливіші питання нашого народнього життя, таких величезних гарячого патріотизму і такої зрілої самосвідомості і почуття народніх обов'язків, які доказали всі перестави нашого громадянства, репрезентовані на загальних зборах „Народної Ради“, може нам позавидувати кожний навіть дуже освічений та висококультурний нарід!“

Збори відкриває голова провізориного відділу, д-р Олександр Огоновський промовою, в якій між іншим говорить:

„Не вільно нам закладати рук, доки не вичерпаємо всіх законних свобод, яких нам ще не відобрали. Наша сила, придалена нині, не мала. Позавершено голосу в парламентах та інших тілах, що безпосередньо впливають на хід нашої справи, візьмімо використувати інші способи, які поза тими подано нам ще наша конституція.“

„Без посторонньої помочі, без шляхти, без капіталу, при боротьбі за хліб насущний, поставити у нас самими тільки дрібними силами народні установи й товариства, засновані сотні читальні, закладати торговлі, селянини горяться до просвіти, змагає до поступу, підноситься і самосвідомість міщанського стану.“

„Але робота наша незорганізована. Близько ариницими, особинком, рвемось у безпрогорової роботи на рішні сторони, самі ослабляємо свої і так великі сили і наш поступ хоч безперечно видний, не дорівнює далеко поступам противного елеманту.“

„Нам крайня пора встатись передусім до єдиної і тризної організації наших сил, щоб до боротьби стати солідарно. Треба поставити ясно ціль, до якої змагаємось, щоби перенялись і оживили наші діла, а уряд і противники добре пізнали, з ким і за що воюють рахуватись. Треба зорганізувати і саму працю щоб йшла вона ладом, який запевняє хосен“

ТЕЛЕГРАМИ.

БЕРЛІН. 3. н. ст. лютого. „Кройшцайтунг“ повідомляє, що Росія позмістила чотирьох батальонів стрільців на границі східних Полюс, а Німеччина до поміщення 200 тисяч війська.

ПЕТЕРБУРГ. 3. н. ст. лютого. „Новое Время“ повідомляє, що російське часописом, що Росія мусить зборити військо на границях Австрії і Німеччини, що її не заспокоили, отже тільки для відпору нападу, а не для оферивних замислів.

ЕДМОН АБУ.

ПАРЦЕЛІ НА ПРОДАЖ.

Оповідання.

— Чи можу вас спитати — озвався нотар — скільки вас коштує такий портрет?

— 70 франків.

— Це дуже недорого. А хто його робив, коли вільно знати.

— О, артист тут байдужий. Це-ж тільки портрет.

— Що? тільки портрет? — загуділо щось над головами гостей — це-ж правдивий Турнер, зроблений у його другій манері, вартості 8.000 франків.

Гаяр мало не провалився з крісла.

— Добрий вечір пане Гаяр! Цілую ручки панич! Мое поважання шановним гостям! — витав усіх Шантрі — на дворі гаряче як у печі.

— Це правда, страшно душно — potwierдив нотар.

Учитель каліграфії докинув:

— Повітря наелектризоване

— Завтра вже дощ — підтримали розмову гості.

У такому тоні вели розмови до десятої години. Шантрі вийшов першим, за ним решта гостей. В атмосфері навіс скандал.

На другий день Шантрі прийшов до Турнера. Сьогодні відчинив йому двері. Шантрі сказав бажання малювати за його працю і оповів учорашню сцену:

— По такій бомбі твій успіх запевнений. Ти перейшов Рубікон без мене.

— Я знаю, чим я тобі зобов'язаний і цього не забуду.

— Коли ти хочеш мені чимось зобов'язуватися, то я даю тобі до цього прегарну нагоду.

Я теж найшов золоте подружжя.

— Ого! то як бачу золото лежить на вулиці.

— Чудовий інтерес, кажу тобі... Я вже почав замислитися.

— Браво!

— Вся біда в тому, що все це коштує: квіти, дарунки, а я голий тимчасово.

— А я був певний, що ти маєш постійну плату.

— Не платять мені. Нехай тебе Бог боронить від таких віртелів!

— Коротко: ти хочеш грошей. Маєш.

— Що, двісті франків? А що ж я можу зробити з такою сумою?

— Китичок із квітами можеш накупити багато. Коли потребуєш п'ятсот, прийді поплудити.

— Мій дорогенький! Я бачу, що з нашими рахунками кепсько. Я рахував на те, що ти зможеш мені позичити десять тисячок.

— На квіти?

— На квіти та інші витрати. Чи ти боїшся мене? Чи я вже не варта десяти тисяч?

— Варта, але не хвилюйся. Ти знаєш, що я можу кожної хвилини оженитися. Я заявив Гаярові, що маю п'ятдесят тисяч. Якби мені бракувало такої суми, то старий міг би счинити гвалт.

— Тоді скажеш йому про мою претенсію.

— О, це вже змінює справу. Коли я тобі довіряю, все гаразд. Але чи ти маєш яке нерухоме майно.

— Нерухоме майно? А я що, кихвар? Я гадав, що від приятеля досить буде підпису. Я дам тобі папір

— Дякую.

— Відмовився?

— Рішуче.

— Ти не здаєш собі справи з можливостей...

— Нехай будуть які будуть.

— Ти ще не оженився.

— А це що значить? Яким тоном ти промовляєш...

— Даю тобі 24 години часу. Коли до завтра...

Малює не чув далі. Відчинив двері, захопив Шантрі за обшарку і кинув ним на вказ горітсній що стояв на схолах.

III.

Коли гості від Гаяра відійшли, йому було дуже ніжково. Донька і сестра потішали його. Сестра переконувала його:

— Я не розумію в чому річ. Трохи райше чи пізніше, все одно треба повідомити про щоби.

— Який шлюб?

— Мій, тату — вишталася Розалія.

— Ти говориш про це так, якби справа аж була подана. Чи ти нічого не боїшся?

— Боїтись щастя?

— Отже ти вже кохав того артиста („Хитист" вимовив він так, якби ново зацікавився в його уста).

— Маю вражіння, що навіть дуже.

— Вражіння це мало, треба мати переживання. Роздумай добре, мусиш заважити всі „за" і „проти".

— Я вже заважила, тату.

— Чи ти не відчуваш потреби бодяк хати місяць або два і зосередитись.

— Я вже чекую два тижні п'ять років і трохи більше, ціла зосереджена.

— Ах, ці діти! Коли приїде до того подружжя, то ти мусиш дати мені на папір власноручно заяву, що ти із власної волі не хочеш власної, хочеш вийти заміж за Гаяра.

— Тату! можу підписатись навіть обшаркуками, а не одною.

На мою статтю на Жіночій Сторінці в ч. 13 "Діла" появилася відповідь чи якась полеміка з суботньому числі "Діла" з 29. січня ц. р. Не знаючи, що ця тема викличе таке зацікавлення, бо признаюся, що крім згаданої відповіді не дозволює мені почути з прибуду тої статті ніякого ріжних думок. Назагал всі майже, крім одного згаданої відповіді п. М. Б-ого, цілком згоджувалися з думками, що я їх у своїй статті висловила. Та не мало за це претензії до п. М. Б-ого, а навпаки — радію, коли мої статті викликають полеміку й обмін думок. Дивує мене тільки трохи той відповіді п. М. Б-ого. Мені здається, що про такі справи можна говорити спокійно і без зацікавленої іронії, як серед культурних людей водиться.

Що мене найбільше здивувало, так це здо-
га затора, що моя стаття могла образити і
навіть нашкодити нашої молоді. Невже ж співчуття і ба-
жання допомогти комусь у ненормальних відно-
синах має відразу бути образою? Невже наша
молодь могла зрозуміти сумне ствердження фак-
ту, що вона не вміє бавитись — за якийсь за-
каз? Невже закид, що ми не вміємо бавитись,
має приймати як нездібність до творчого
життя. Англіїші теж не вміють бавитись, а аме-
риканці часто переходять межі пристойности.
Тому я в епиграфі щось подібне, то тільки
назавучи на потягу відпружити нерви серед
своєї сумної дійсности, бо настоюю і даліше
у своїй думці, що коли не знайдемо можливо-
стей для цього "відпруження", то майбутнє на-
шої країни я дуже сумне і загрозливе.

Даремне заклидає мене! Автор також і те, що хочу твердити, що наша молодь безідейна. Але не хочу вірити, що тільки ця ідейність є причиною того, що ми не вміємо бавитись. Здається мені, що ніхто не наслідиться закінчити Стрільцям чи Крутянам, що вони були люди ідейні, ніж теперішня наша молодь. А нехай собі автор пригадає, які були веселі стрільцові забави (зі статті автора відчуваю, що він належить до тих, що напевно вже в тих забавках могли брати в таких забавах участь); а як бавитись ті, що пішли на смерть під Крутями, про це можна би багато розказати, бо ще й сьогодні є свідки тих забав! Ті люди, що мали при собі можливість кожної митини, кожної години, що згинуть, уміли забувати про прикрі речі, уміли відвіжити свої сили та нерви веселим сміхом і забавою. Взагалі може за сміхом і твердити, що теперішня молодь є більш ідейна, ніж молодь попереднього покоління, що люди теорити такі прекрасні, такі незабутні твори і дія наших визвольних змагань. Може так твердження принесє авторові дешевим способом популярність серед сучасної молоді, але робить воно рівночасно велику й незаслужену помилку тим, що докази своєї ідейности дали іншим способом, як сумним пошурим обличчям і нездоровими, хоч і дуже пишними розмовами.

Наша діяльність сумна і боротьба за щоден-
не існування лежить важким тягарем на плечах
кожної. Звісно не зрештою і з власного досві-
ду хоч і не відмовляюсь від того зазначу, що
яко в такою іронією робить мені п. М. Б-ий,
що раїв я в своєму житті і по пишних салю-
тах, але маю рівночасно за собою і працю по-
дальши починає в ресторани, і посаду прода-
вця в чужій, в додатку: п'ютионевій крамниці.

і багато різних інших способів чесного, хоч і нелегкого заробітку щоденного шматка хліба, до чого завжди без фальшивого сорому, навпаки — з гордістю признаюся. Маю за собою і прокінчені студії — отже може маю право й робити наші молоді деякі завваги. Зрештою, хоч може автор собі і уявляє мене якоюсь старою бабусею, але я таки віком належу вже до двадцятого століття і багато тих, що ще рахують себе „молодцями“, небагато від мене молодші. Знаю також дуже докладно життя сучасної молоді, бо в своїй роботі маю близьку з молоддю стичність, люблю ту молодь правдиво (не шукаю у неї тими словами дешевої популярності) і дала вже немало доказів цієї своєї любови, злегнюючи тій молоді працю і підшукуючи її для неї. Та мені здається, що саме ота любов до молоді дійсно шире зацікавлення її долею і життям, примушує нас задумуватись над ненормальними явищами сучасного життя та шукати англоду, хочби й указуючи на хиби, як я це і зробила у своїй статті.

Хто знає, чи саме хибою нашого старшого громадянства не є те, що замість того, щоб молодь направити, часом навіть покартати і покарати та вказати їй її хибі, громадяни шукають дешевим коштом популярності серед молоді, потураючи її хибам і вихвалюючи її непотрібну гам. де слід би було сказати спокійне, шире, тверде слово. Хто знає, чи саме в погоні за цією популярністю не випустило старше громадянство керми над молоддю і залишило її саму, щоб шукала шляхів там, де їх легко можна було лише назначити.

Коли росте молоде деревце, то воно звичайно має нахил скригнутися в ту чи іншу сторону. Коли ми, замість того, щоб дати своєчасно ї відповідну підпору, будемо його ще й самі нахилати, то з того дерева вийде покруча або в найліпшому випадку каліка. Добрий господар — а ним повинно би бути наше старше громадянство — мусить пильнувати, де є та небезпека, що таке деревце викривляється від вітру, і може навіть зломитись.

Любити молодь, любити широко, вбачаючи в ній наше майбутнє — це не потурати їй хибам, але зпільнювати їй від важкого настрою, вказувати їй можливості серед сумної дійсності та при тяжкій праці роззати, теплого почування, забути бодай на короткий мент життєвих прикrostей. За таку любов і побажання ніхто з молоді напевно не ображатиметься, як це хоче підказати їй у своїй відповіді п. М. Б-ий, зате може наша молодь слушно образитись за своїх батьків та героїв, культ яких вона собі так достойно творить, коли робитимемо їм закид що програли вони справу „в переяславських хвилях“ лише тому, що зміли баритись і на смерть ти.

П. М. Б-ий, здається, не розумів суті моєї статті, бо-ж говорила я про ту молодь, що таке їй забава приходить, отже видно, тої забави їй не було, а не про ту, що прагне взагалі забаву злочину ганебне. І хоч з цього кінця я може по-иннаб почати свою відповідь, та не зробила цього свідомо, щоб доповнити ще свої думки без іронії та без злоби, бо цієї іронії і злоби потрібно нам в інших випадках нашого життя, а не з приводу такої теми: чи вміємо бачитись, чи ні.

Х. К.

X. K.

силь чоловіча пам'ятати, що всі деталі його одягу мусять бути відповідні до святкового чорного кольору костюму.

Таксамо невідповідні до спортивного костюму є камаші, як невідповідний є твердий капелюх до сорочки з м'яким коміром.

Коли мужчина вибирає собі барву краватки, нехай уважає не тільки на барву своїх очей, але й на загальний тон одягу і на паки. Мужчина із синіми очима і білявим волоссям може носити майже всі кольори краваток і убрання, але найкраще йому буде в гранаті, синіх відтінках; чорно-білі кольори дуже підходять для краватки, а також найрізноманітніші відтінки і сполуки сірих кольорів. Чорному найліпше буде в гранаті та бронзі. Рудимові треба бути особливо уважним при виборі кольору убрання і краваток. Можуть вони носити сині, чорні та сірі кольори, але нехай уникатимуться всього червоного. Те саме, що тут сказано про кольори убрань та краваток можна сказати і про кольори сорочок, про що саме найчастіше забувають наші панове.

Ясні кольори добрі для спортових костюмів, а для щоденних чи святкових найліпше темні, ну й чорна барва. Та найголовніше про те, щоб усе було добре скраєне і вибите. Надміру поширені рамена чи обтісний стан свідчать про брак доброго смаку і пасують тільки джинсам, яких, на щастя, ми маємо небагато. А ще одна необхідна засада особливо в щоденному житті: це чистота тогочасного одягу. Тут уже, милі Читачки, наше завдання з'ясувати про це „подробицю“ людського убору. Випрасувати і вичистити це вже ваше завдання, або бодай звернути на це увагу служби чи й самого власника, щоб він убрання дав вичистити і відпрасувати.

Ще одна засада: не гнатись надто за модою, але пам'ятати, що в якому віці, з якої нагоди і на яким становищі надається.

Як бачите, Шановні Пані, може треба про це часом поговорити й на „Жіночій Сторінці“

Рита.

3 КЛЮБОВОГО ЖИТТЯ

У повідоміж 31. січня реферувала з книжки „Ново-Хата“ в „Труду“ ЛІАЯ Бурачинська літературний рік 1937. Референтка поділяла літературні жанри на поезію, новелу — нарис і повість. Кошгий з них обговорювала окремо. Та з загальною старостеринувала рік як доволі оживлений. Проте, поезія залишилась позаду інших жанрів. Але новели-нарис вибули в несподівано. Десять-дванадцять добрих збірок не вже — не малою була справа. А воли додати до цього оживлення та ще п'ять-шість добрих повістей, то пересічний читач мав вже матеріал майже на цілий рік. Референтка висувала всі твори 1937, подаючи їх у такому порядку, як заслуговували на признання.

По закінченні репертуру виступила Леся Кривіцька та гурток її учнів із декламування. Гаяя Голобродська прочитала уривки з Ю. Клена „Промисли ривні“, що їх віддала в своєму перекладі. Шкільні прокламувала Леся Цибрух малолітнім голосом декілька віршів Наталі Гвиноюлої Холодної. Глибокий їх пафосом та туга за батьківщиною зворушили всіх. Ірина Німоліщич заповнила цей півень віршами поетки про Гуцульщину. Наприкінці прочитала Л. Кривіцька кілька поезій Св. Гордієвського із збірки „Слова на камнях“. Наприкінці уміло віддала її голос класичну простоту та глибину вірша. Аж дивно, як дивно, повільно голос декламатора може відлигнути або поглибити ефекти.

По деталізації оповідався жива дискусія. Дуже цікаві були зауваги п. д-р Марії Дервал, що обговорювала ще інші жанри, яких у нас нема. Переважним аргументом увела у роздуми на те, що не маємо байки. Потім пригадала біографію й автобіографію поміщиці, жінки з нас прелекту, єдині невіддані літературні, що дійшли до архівів. Самі листи Івана Франка дали бє прелектову згадку.

У диспутой брали шо участь: гг. О. Залізний, д-р Софія Парфоновна, Ірина Цалдикоска.

Присутніх було дуже багато. Мало клубова тімпа-
та була наповнена до берегів.

Умнявання навчання влекати до себе, коли до всти-
гів навчання мимомо дамо кусень питирини, або динь-
ку чи ананасову з соку подовжнику. Зникне алер-
гія і відразу освітлится, а пореалізови таралі і по-
вільні матимуть гарний пошук.

Чай. І чай має свої тишечки і косметичні якості.
Най добре світить пори. Коли ми знімаю шампунь маємо
чи кращим тономом до маємо потім шпатель облич-
чя тодішню чашкою освітлює і шкіра гарно вигля-
дається. Вранці по вмиванню маємо також ушко-
дає шпатель чашкою крім під луд.

Балачки про моду.

ЧОГО ПОВИНЕН ВИСТЕРГАТИСЬ ДОБРЕ ОДЯГНЕНИЙ ПАН?

Побачивши такий наголовок, несподя з вас, шановні Читачки, відразу скаже: «Та хіба для чого читання місце на „Жіночій Стороні“? Це ж може слід би поговорити з самими па- нями, а не забирати нам часу і місця в рубриці, де ми вже прочитали би щось про новинки на- шого життя».

Можь я ваша правда, любі Читачки, а мо-
же і Бож, скажіть самі: чи аам не доводить-
ся часто зводити правдиву баталію з чолопі-
ком заречним, братом чи навіть милим тату-
м а його одаг? А хтож найліпше помічує,
як мушину одягнений, як не ми? А чи не ми
і найгострішими критиками їх одягу? Ме-
жеться, що навіть панове менш критику-
ють наші сукні, як ми їх загальний вигляд та

Їх краватки, чи жовті черевики при чорному у-
бранні та інші деталі їх костюму.

Отож не свари́ть на мене так, а послухайте, що про цю справу говорить один з льондонських часописів та ще й своїм пальчиком покажіть на місце найбільшому вашому серцеві „панові“, чи може й панам.

Коли мужчина вбирається десь на вечірнє прийняття, забаву чи якийсь публічний виступ, або концерт чи академію, нехай пам'ятає, що до змюкінга (якже не кажемо про фрак, бо його у нас тепер майже не живляють!) не можна брати м'якої сорочки з м'яким комірцем та манше-тами. Не надарюється до цього також і кольоро-ві шкарпетки, а ще — борони Боже! — взор-ці! Взагалі беручи на себе чорне убриння, му-

Сторінка без політики.

Фатальний понеділок.

Чимало є таких людей, що вірять у якийсь дивний вплив різних явищ природи, деяких цифр, деяких днів у тижні і т. д. Залюбки висміюємо таких людей, що побачивши kota, який осеребігає їм доріжку, переходять на другий бік вулиці, але нечікують, аж хтось інший перед ними скорше перейде і перетне лінію, якою мандрував собі безтурботний і невинний котик. А кільки є таких людей, що в понеділок не поважаються почати ніякого поважливого діла, мовляв, понеділок — це фатальний день. Коли ж їм не поведеться щонебудь у понеділок, то ді вони переконані, що цілий тиждень буде нещасливий, що кожний день принесе якусь невдачу.

Чи ці забобони й пересуди мають якусь оправданість? Важко на те відповісти, хоч би тому, що здебільша всі ці пересуди поширені між найбільшніми і мало освіченими людьми.

Та іноді деякі події в нашому житті так яскраво дивно складаються, що мимоволі приневолують пригадуватися над питанням чи в нашому житті, є якусь право серії і чи деякі дні, чи числа мають щонебудь вплив на людське життя. Хоч такі події є густо-часто зовсім випадкові, проте викликають вони багато сумнівів і пояснень.

Оттака подія, що приневолує пригадуватися над дивною серією нещастя трапилася перед кількома місяцями в Будапешті.

60-літній заможний купець Михайло Лясько з Будапешту від до недавня спокійне і гармонійне родинне життя. Ніякі фінансові клопоти його не турбували. Родинні відносини теж якнайкраще уклалися. Дочка вийшла заміж і жила дуже щасливо зі своїм чоловіком. Родина купця мала вигідне міське мешкання та прекрасну віллу на одному з передмість Будапешту. Поведінка купця ніколи не зраджувала ніяких виявів схвилювання, чи екстазів.

ПЕРШЕ САМОВБИВСТВО.

Та недавно поведінка Михайла Лясько раптом дивно змінилася. Для свого оточення став він просто нестерпний. Раптом задумався чогось, нікого не помічав, відтак без причини хвилювався і накидувався на всіх з лайкою. Усім його співробітникам, ясно стало, що давніше такий приязний шеф став нервово хорий. Та перед своєю родиною Лясько скривав просто по героїськи свій нервовий стан.

Одного дня, було воно ще в листопаді, покинув він своє бюро і пішов додому. Службовики даремно вичікували його. Повідомили рідню про свій неспокій. За купцем почали шукати по цілому місті.

Даремно.

Вкінці комусь впало на думку шукати на стриху. Вікно на третім поверсі було відчинене, на малім подвір'ї, куди майже ніхто не заходив, лежав труп Михайла Лясько. Відрізок стало ясно: купець кинувся з висоти третього поверху і агігнув на місці. Його знайшли вже по кількох годинах.

Від того дня над родиною Лясько нависло якусь несамолюбна фатум. Як причини самовбивства купця подавали його нервову недугу, але справжніх причин того стану не зміг ніхто вичислити. Вони залишилися на завжди в таїні.

Після несподіваної смерті "мужа" пані Лясько зовсім відмовилася. Вона попала у повну апатію і снувалася як тінь по мешканні. Одного дня, коли ціла родина сиділа при обіді, п-і Ля-

сько встала несподівано від стола і вийшла з кімнати.

На сформульований запит дочки не дала вона ніякої відповіді. Коли ж мати довгий час не верталася, дочка почала хвилюватися. Вона почала кликати маму. Ніхто не давав відповіді. Молоду жінку охопив несамолюбний жах. Торкнувшись страшним прочуттям, кинулася вона до того вікна, яке вело на подвір'я. Вікно стояло відчинене, у габіні лежало розбите тіло її матері...

НЕСПОВНА ПАМ'ЯТЬ.

Трагічна смерть обох подругів викликала в широких колах їх знайомих величезне співчуття. Дочка попала у важку нервову недугу, так, що її мусіли вкінці перевести до санаторії для нервово хворих. Її взяли під постійний догляд, бо домашній лікар Лясько висловив побоювання, щоб вона не зробила собі щось лихого.

Дбайлива опіка, яку мала дочка купця в санаторії, дала згодом позитивні висліди. Молода жінка заспокоїлася до тієї міри, що її віддали по якомусь часі під домашню опіку. Все такі додали їй постійну доглядачку, яка не залишала молодій жінки навіть на хвилину самої.

Хора відразу гостро заперотестувала проти цього, що її віддали під опіку доглядачки і хотіла кінцею з тієї опіки звільнитися. Але згодом погодилася з долею і зовсім не звертала уваги на доглядачку. Її здоров'я почало блискуче поправлятися.

Та лікар не сподівався, що молода жінка грає тільки комедію і симулює... здоров'я, щоб вивести лікаря в поле і мотти виконати пляноване самогубство.

І справді її симуляція покінчилася успіхом, бо по якомусь часі на доручення лікаря відкликали доглядачку з дому хорої. Ще того самого дня лікар дав чоловікові хорої якнайдокладніші пояснення, як має з нею поводитися.

ТРАГІЧНИЙ ПОНЕДІЛОК.

— Прошу тебе — заявив лікар до мужа, який був одночасно його добрим знайомим — у першу чергу вважати пильно на свою жінку кожного понеділка. Понеділок має для вашої родини трагічне значіння. В понеділок наложив на себе руку Михайло Лясько і його жінка. Також для твоєї жінки понеділок має особливе значіння і є в кожному тижні найкритичнішим днем. У понеділок мусиш найбільше її пильнувати.

Та навіть найпильніша увага мужа не могла перешкодити дальшому ходові трагедії родини Лясько.

Минулого понеділка сиділо молоде подружжя при обіді. Після обіду молода жінка пішла до своєї спальні. По якомусь часі хотів її муж попрощатися з нею, бо мусів спититися до бюро. Та жінка зчезла. По розшуках затримався муж при замкнених дверях лазнички. Не було іншої ради, лиш виважити двері.

Коли муж станув у дверях, з криком полетів назад. Його молода жінка повісилася на вікні лазнички на шнурі від віконниці.

Всі заходи привернути самовбивниці життя були безуспішні.

Несамолюбна фатум понеділка забрало свою третю жертву.

Найкраща подяка Рідній Школі за святочні бажання приходить чеком Рідної Школи.

Рік 1938 — це рік щастя.

Новий рік — нові надії, мрії і плани. Скажу хтось, що кожна аміна добра, бо несе зі собою нові вигляди і захоп до боротьби: не затиша, або йти ще вище. А що ж робити тоді, коли маємо дві зміни: Новий рік і нову систему гри на лотерії, яка напевне допоможе нам побороти всякі прикрі несподіванки 1938. року. Нема найменшого сумніву, що при теперішній системі гри вигляди вигри певничайно збільшилися. Сильно зменшено, бо на 35 тис. кількості лотерійних лосів, зате вартість вигр дуже збільшилася. Виходить з цього ясно, що вигляди вигр багато більші, як у минулій системі.

Хтось може закинути, що через поділ лосів на 5 частин, замість як досі на 4, та, що припадає на одну частину лосів, є менша, ніж

досі. Це правда, але винагородою є велике збільшення змоги виграти, бо вигри будуть ділитися не на чотири а на п'ять частин. А хіба ніхто не погордить вигрою, навіть дещо зменшеною. Бо краще щось виграти, як нічого.

Однак у теперішній системі залишено великі вигри з мільйонами на чолі, так, що навіть при малому шасті може впасти на одну п'ятку лосів така велика сума, що змінить ціле життя. Тих великих вигр є багато, вигляди на вигр є насправду великі, так нема найменшого сумніву, що з Новим Роком добудемо нові вигри. Та виграти зможе тільки той, хто має лос до першої класи 41-ої Лотерії. Тому треба записувати засобитися чим, бо тягнення починається 17-го лютого.

ПЕХОВИЙ САМОВБИВНИК.

Пех грає величезну роль у житті людини. Хто має в житті пеха, того навіть смерть не хоче від нього визволити. Недавно трапився у Франції трагікомічний випадок.

Один автомобіліст, який їздив дорогою далеко Жонзак, побачив на дереві тіло свого чоловіка. Автомобіліст стримав негайно і покликав на поміч дроворуба, який у кількох хвилинах метрів рубав у лісі дрова. Дроворуб рішив, що самовбивник уже мертвий і не хотів знімати його з дерева. Автомобіліст негайно відїхав. Кілька хвилин пізніше чоловік упав з дерева.

Краватка, на якій він повісився, обірвалася. Самовбивник ще жив. По кількох хвилинах він прийшов до себе, знав зі себе тільки і ринув на них повіситися.

Та і з тієї спроби нічого не вийшло. Шкірки обірвалися і впертий самовбивник впав на землю. Цим разом пролежав він довго без пам'яті.

За той час автомобіліст вернувся і привіз зі собою кількох дроворубів, які хотіли знімати висільника. Та замість того прийшли їм його відтирати і приводити до тями. Пеховим самовбивником виявився Роберт Франс залізничний службовець, який був дуже вдоволений, що його урятували і пробаючи вже більше не накладати на себе рук, що домів.

КИШЕНЕВІ СЕЙФІ.

Застосування алюмінію, який грає величезну роль у нинішній техніці та промисловості, постійно збільшується. У промисловості алюмінію матерії з влитими алюмінієвими штифами надають матерії незвичайну тривалість і здатність витримувати алюмінієвими матеріями дорожчі від звичайних.

В Англії почали виробляти кишенькові сейфи, які замикаються при допомозі замку — "еклер". Ці кишенькові сейфи — це справжні сейфи, можна носити при собі. Для кишенькових сейфів є вони важкою перешкодою і в Англії їх використовують для зберігання грошей і переконані сейфами. Також у кишенькових сейфах роблять підешки з алюмінію і кишенькові сейфи зберігають гроші в формі. Одночасно алюмінієві сейфи цього роду шоломом і хоронить перед злом.

ВЕСЕЛЕ.

ДИВНА ЛЮБОВ.

По мільйонера-банкіра приходить мушкетер, багата і схильна до...

— Вибачте! Ви мене не знаєте? Я мав цієї честі, щоб мене з вами познайомити. Вибачте... Але рятуйте мене! Я люблю вас дуже. Не можу без цієї жінки! Вибачте! Я не знаю, що робити, щоб я став її мужем. Якщо ви не любите мене, то тут-же покину самовбивство.

Банкір знизав плечима: — Позвольте... Це ж жарт! В мене нема дочки!

Молодий чоловік збентежений і зник.

— А? Нема дочки? Справді? В такому разі простіть за неспокій. Мені здавалося, що у вас є дочка.

ЖЕРТВА.

— Ти де познайомився з цим чоловіком?

— На Говерлі.

— О, то ти теж жертва...

1 НАГОРОДА ТОВАРИСТВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ ім. ІВ. ФРАНКА НАГОРОДА 2

за рік 1937

Юр'я Косач

Клубок Аріадни

збірка новель

ЦІНА зол. 250, порто 30 сот.

Ілько Борщак

Наполеон і Україна

Історія, що хвилює і захоплює більш, як найкращий роман

ЦІНА зол. 250, порто 30 сот.

Д стаття можна в Адм. н. „ДІЛА“, Львів, Ринок 10, або у всіх книгарнях

Архiepіскоп Олексій візитує Кременеччину.

Варшава, 2 лютого.

На підставі інформації, що наспіли сьогодні до Варшави, можемо передати дещо про хід архієпископської візитації волинського православної владики Олексія у прикордонних селах Кременеччини, де трапились відомі випадки переходу православного українського населення на католицизм.

Як ми вже подавали в суботньому телеф. архієпископ Олексій вийшов 25. м. м. в поїзді кількох духовників, але чи дійшов до того села — покищо невідомо. 25. січня прибув православний владики до містечка Лановець (центр католицької акції). Ланівчани приготували йому зустрічу стрічу, при чому 15 хлопців-вершників вийшли за містечко епископові назустріч. Як

нас інформують, влада КОП-у задержала тих хлопців, так, що єпископ вїхав до містечка без почесної сторожі. В лановецькій церкві відбувся того дня урочиста Служба Божа, після якої владики вголосив відповідну проповідь. У часі богослуження все населення плакало.

Посол Скрипник з ВУО зложив учора в справі події на Волині обширну інтерв'ю на руки маршала союму, а голова ВУО пос. С. Ти. Мошенко склав — як довідаємося — протест і меморіал у цій самій справі на руки відповідних чинників.

Про ці справи в союмових кулуарах не перестають говорити.

Гром.

Ревізії й арештування.

Дня 20-го січня п. р. поліція з Городища перевела ревізію в читальні „Просвіти“, у публічної бібліотеки й декількох громадян сел. Дубів, ланецького повіту. В о. декана Бу. й в читальні „Просвіти“ забрали деякі книги. В одного господаря забрали календар „Господаря“ на 1938. р.

Поліція арештувала в Ценеві, бережанського повіту, дня 22-го січня Андрія Мандзія, а 23-го січня Мик. Барана, Михайла Пайончковського й Івана Юськова.

У днях 28-го і 31-го січня п. р. тайна і мун. поліція перевела масові ревізії в селі

Майдані, пов. Станіславів. Арештували Олексія Яремича, Йосипа Бажанського і Василя Супа. Двох по двох днях випустили з поліцейських арештів, а Йосипа Бажанського перевезли до судових арештів у Станіславові. Причини арештувань: хтось у вересні м. р. спалив „косцюлон“ у Майдані. В цій самій справі арештували були ще в вересні м. р.: Романа Яскевича і Василя Войничовського з Майдану, Василя Чижівського з Бабина Зарічного, Михайла Семкова з Тявеля і Крука з Вістови. Всі вони вийшли 31-го січня п. р. на волю.

—о—

За приналежність до Організації Українських Націоналістів.

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЗОЛОЧЕВІ.

ШОСТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ПЕРЕСЛУХАННЯ СВИДКІВ. — ВНЕСКИ ОБО РОНЦІВ.

У вчорашній термі суд переслухав свідка, поштового саїдчої служби з Радехова Марія Березу, що не вносить нічого нового і свідка І. Березу, матір підсудного Берези з Середнього, що теж не вносить нічого нового до справи.

Після переслухання тих свідків оборонці д-р Шухевич, д-р Безпалько та м-р Олесницький поклали вноси, щоб покласти ще коло 45 допитаних свідків, які викажуть алії підсудних і показати зізнання про те, як переслухували свідків на поліції.

Д-р Шухевич поставив внесок, щоб зажадати актів від команди поліції в Тернополі, які стверджують невідповідну поведінку поліції супроти підсудних, та покласти на свідка радехівського старосту Міхальського, щоб він заявив, чи він інтерв'ював у справі способів переслухання підсудних.

Прокуратор спротивився всім вносам оборони. Після того розправу відложили до четверга, бо на середу випало латинське свято

—о—

„Звйонзек Науцицельства Польского“

ЗБЕРІГ СВОЮ САМОСТІЙНІСТЬ.

Терпимий польський уряд від довшого часу звертає увагу на „Звйонзек Науцицельства Польского“, велику організацію, що має 52.000 членів та розпоряджаєся мільйонами майном, хоча складається на цю організацію свою руку. „Звйонзек“ борониться перед тим усіма силами, щоб не впасти у Кракові його загальні збори, в якому взяло участь коло 830 делегатів, які демонстраційно вибрали головою Т. Колянка. Колянка вибору не приймає і пропонує на своє місце З. Новіцького, який отримав 812 голосів.

Наради з'їзду відкрив куратор „Звйонзек“ Мацішевський, нарадами провів голова організації секції — З. Савіцький. Після вибору президії учасники з'їзду вложили на домовині марш. Пілсудського на Завелі вінок. У кінцевій промові б. голова „Звйонзек“ Колянка заявив, що остання акція проти „Звйонзек“ довела до того, що товариство ще більше усучальнилося, як було до того часу.

Йорданська щедрівка має бути доходом для Рідної Школи. Львів, Сністуська 46.

Відзиви й комунікати.

До всіх бувають парохіян Архикатедрі св. Юра й до всіх українців доброї волі, що замешкують українські землі в Європі й по всьому світу за далекими морями, за високими горами!

Усім вам, Дорогі Браття й Сестри, подаю радісну вістку, що за благословенням та за матеріальною допомогою Іх Високопреосвященства нашого Отця Митрополита Кир Андрея підняв й обнови Архикатедрі св. Юра.

Матір церква дістає нову ризу. Пречудна, всім подивляючись, величаво будівля, адміністративна на скелі двома великими попередниками Дорогого всім нам Владики Кир Андрея, львівським митрополитами Львом та Атаназієм Шенціцькими, дістає нову ризу, щоб у ній гідно відсвяткувати 950-ліття хрещення св. Руси-України й великим князем-володарем Отцем, св. Володимиром у 1938 році. Радуються цим моментом не тільки скаляний верх города Льва й вісні літи і слуги Храму, хвилюють широкі радості переживає й ви усі, Дорогі Браття й Сестри, скоро довідаєтеся про цей радісний чин.

Від коли св. Софія у неволі замовкла, від коли храм св. Володимира на горах Києва лиш мовчки глядить на Дніпро — то св. Юр на скальному верху города Льва голосну мову мовить — молитви і грядучої волі. Це ж тепер серце живе, нехай і пораненого та на історичних шляхах дослідчуваного великого Українського Народу! Як довго-ж серце живе і бючка оптимічно вдаряє, то власник серця житиме й й рани поговіть — лиш ближні залишаться, свідки великої достойної історичної хвилини!

Якщо гроша вистає, то й пам'ятник св. Володимирові поставимо. То буде радість! Велика хвилина радості обійме всіх нас!

У цей мент радості впадемо ще й момент єдності, нерозривної духовної, релігійної і національної єдності нашої, всупереч всім кононам, через гори й через моря, щоб одна, злороза кров випалася в одне живе, гаряче серце!

Випадком цього нехай буде ванга, Дорогі Браття й Сестри, грошева жертва. Щоб храм св. Юра якнайкраще обновили, за це Вас гаряче прошу!

Львів-Город у день св. Андрея 1937. Р. Б.

О. Леонтій Куніський, парох катедрі св. Юра.

Всі українські часописи світу, що у них моя просьба найде сердечний відгук, прошу передрукувати цю відзіву.

Один примірник часопису, як і всі жертви, прошу слати на адресу: Архикатедральний Парохіальний Уряд св. Юра, Львів, па св. Юра ч. 5.

НОВИНКИ.

— Вістка зі світа милого настрою. ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“ відбудуться 14. лютого 1938 р. у великій залі Заїзничників при вул. Кентшинського ч. 54-56. Доїзд від вулиці Городицької вісімкою. 295

— Запрошення — як також білети вступу на Великі Вечерні Мелікія — можна дістати в „Союзному Базарі“ в днях: п'ятниця і субота п. м. від год. 18—19.

— Пригадуємо, що Традиційний Вечір живоного Товариства Допомоги Вдовам і Сиротам по священиках „Доля“ відбудеться 8. II. 1938 в усіх залах Народного Дому при вул. Рутівського 22, I. поверх, на який запрошуємо всіх прихильників і приятелів товариства. Хто через помилку не дістав запрошення, може його набути в склепі „Доставка“ при вул. Руській ч. 20. — Виділі.

— Вечір української музики у виконанні піаністки Дарії Горлинської-Карабанч (е програми невиконуваних ще творів Барвінського, Колесни, Косенка, Любкевича, Микити, Нижанківського і Ревуцького) відбудеться нині 4. II. в год. 8-й веч. у великій залі Муз. Т-ва ім. Лисенка.

— Просфору в неділю 6. п. м. влаштує ще, крім поданих у нас вчора, Старшина Кружків Р. Ш. ім. Тараса Шевченка у власній домівці при вул. Суліського 23 (год. 6. веч.). — Т-во „Українська Захоронка“ в Баторівці під Львовом уладжує свято просфори в суботу 5. п. м. в Баторівці при вул. Більчеського 45 (год. 6. веч.). Чистий дохід призначений на будову захоронки в Баторівці. (Доїзд трамваем ч. 3.)

— 20-ті роковини „22. січня“ серед емігрантів. Дня 28-го січня п. р. в Товаристві Емігрантів з України в Львові відбулось урочисте засідання Управи з нагоди 20-ліття січневих подій 1918. року, на яке були запрошені члени Т-ва з родинами й гості. По корот-

Японці заняли Чіфу і Пенпу.

Як повідомляють японські джерела, японські війська заняли минулої ночі пристань Чіфу у південній провінції та Пенпу.

ДЛЯ ЯПОНСЬКИХ АРМІ ПОЛУЧАТЬСЯ?

На відомому відтинку залізничної лінії між Пенпу та Чіфу японці намагаються пробити-

ся через лінію китайських військ, що йдуть на відсіч місцеві Сучан. Якщо японцям поведеться, вони получатся з другою японською армією — у шантунській провінції. Рішучасно матимуть вони змогу контролювати залізничну лінію до Монгай

За оголошення редакція не відповідає.

З друкарні Вид. Спілки Лізо